

Опис порожнини

Грот розташований на північному березі Тарханкутського півострова (південний берег Каркінітської затоки), за 1 км, на схід від мису Чорний у Міжводному. Координати гроту 45° 35' 27,2"; 32° 49' 37,4".

Грот "Кадури́нський" є типовою абразійною порожниною. Грот розташований на території Північної спелеологічної ділянки Тарханкутського карстового району.

Протяжність гроту – 26,8 м; площа – 189,7 м²; об'єм – 350,1 м³. Складено повний план порожнини.

Грот являє собою дуже велику хвилеприбійну нішу, вироблену мабуть в основному по вертикальних тріщин і меншою мірою по тріщинах напластування вапняку. У плані грот клиноподібну, ускладнену бічними нішами, форму з тупим кінцем. Покрівля грота рівна, на вході ступінчаста, закладена по площині напластування вапняку. По обидва боки грота знаходяться великі підводні ніші.

Покрівля знаходиться на глибині 0,2-0,3 м від рівня моря. Покрівля ніш рівна, плоска. Майже наприкінці грота, з лівого (південного) боку, знаходиться невелика ніша, дно якої підняте на 0,4 м над рівнем моря. У центральній частині грота розташована інша ніша. Вона має трохи більші розміри, її дно підняте над рівнем моря на 0,8 м. Наприкінці цієї ніші, в покрівлі знаходиться невеликий камін, під яким розташоване невелике заглиблення.

Максимальна висота грота 5,2 м, спостерігається на самому вході, під скельним козирком, який у цьому гроті дуже вузький (3,8 м над водою та 1,4 м під водою). В кінці грота висота його складає всього 1,3 м. Середня висота грота приблизно 2,4 м. Максимальна ширина грота -18,1 м спостерігається також на вході, під скельним козирком, в кінці грота, ширина зменшується до 4,2 м і в кінцевій ніші до 1,8 м. Дно грота рівне, слабо підвищується від входу в глибину. Наприкінці грота дно підняте над рівнем моря. Там утворився досить великий гальковий пляж. У дальньому кінці галькового пляжу, у ніші, дно замулено. Стіни гроту нерівні, незграбні, тільки в нижній частині, вони згладжені хвильовою абразією.

Грот закладений у сарматських (середньо сарматських?) щільних, масивних, неясно шаруватих вапняках-черепашниках білого та світло-сірого кольору. У покрівлі вапняки сильно кородовані. На вході вапняк сильно тріщинуватий. Наприкінці грота знаходиться досить великий гальковий пляж. Дно грота вкрите валунами та вапняковою галькою.

Майже все дно грота затоплено морем. Глибина на вході 1,4 м, до кінця гроту, вода сходить нанівець, і там знаходиться гальковий пляж.

На вході, стіни та покрівля, покриті плямистим покривом чорного лишайника веррукарія скельна (?) (*Werrucaria maura*). Між плямами чорного лишайника стіни вкриті зеленими водоростями. У глибині гроту, до самого його кінця, стіни та покрівля вкриті таким же плямистим покривом із чорного лишайника та мікроскопічних зелених водоростей. Поблизу урізу води видно наліт бурих водоростей (діатомових). У глибині гроту бурі водорості покривають окремими плямами, стіни на значну висоту від урізу води.

Грот недоступний лише у штормову погоду.

Грот відомий людям, але його описів у літературі немає. Назва цьому великому гроту, дана на подяку Каду́ріну В.М. який відгукнувся на прохання про сприяння експедиції, і надав їй спонсорську допомогу.

Грот описано та знято 25 липня 2010 року Проніним В. та Левченком О.

Опис складено. Проніним К.